

gamle Tvillinger paa Armen. Hjælpeos og forkommen! Hvad har saa Bestyrerinden andet at gøre end at give Moderen Mad, rede Seng op til hende inde i Dagligstuen og putte hende og Tvillingerne i de varme Sengklæder. Hun blev bare nogle Dage i Hjemmet. Arbejdskammerater fik opspurg, hvor hun var, skød sammen og hjalp hende med nogle Penge.

Da Indsenderen heraf kom ind i Hjemmet, fandt hun, at nogle af Pigerne saa temmelig mugne ud — men er det ikke rimeligt, naar fremmede Mennesker kommer vandrende ind for at se paa dem og deres Børn? Andre kunde dog ikke dy sig, men viste Barnet frem med saa stolte, ømme Smil, at man blev varm af Glæde og forstod, at det Barn og den Mor var reddet for hverandre, hvis da ikke Fattigdom senere skulde knække dem.

De mange, der ængster sig for, at et sligt Hjem skal fremme den saakaldte Usædelighed, burde kunne forstaa, at intet kan beskytte den unge Kvinde bedre end Kærligheden til Barnet, og den kan ikke spire, hvis Moderen ikke faar Lov til at passe det selv og amme det under nogenlunde sorgfrie Forhold.

En Velgerer.

I St. Paul, Minnesota, lever og virker en Mand, der efter hans Biografs Sigende giver mere end den gavmilde Carnegie, fordi han giver ikke blot sine Penge, men ogsaa sig selv. Justus O'hage var Byens første Læge, da man bad ham overtage Posten som Tilsynsmand ved Stadens Sundhedsvæsen. Han gjorde det paa den Betingelse, at han fik Eneraade; og han gjorde Underværker. Et af disse var Dannelsen af en Badeanstalt og Park paa en Ø i Mississippi, der bestod af Sandbanker og Sumpe, og hvor hidtil kun Vagabonder, Indianere og Myg havde hersket. „Det var en hed Julidag“, hedder det i „Social Service“, hvorfra vi henter følgende. „Ønsket om at komme ud at svømme modvirkedes af Tanken paa, at Badeanstalten var aaben for alle og derfor rimeligvis mindre tiltalende. Min Forundring var derfor stor, da jeg befandt mig paa et Sted, hvor alle Samfundsklasser bydes Velkommen og alle Klasser kommer, og jeg ikke hørte en Ed eller et Ukvemsord, ingen fulde Folk saa, kun Mænd og Kvinder med milde, gode Ansigter, hjælpende og vejledende Dreng og Piger, overalt hvor de færdedes. Jeg saa dem ude midt i Floden svømmende, leende, saa glade som Dagen er lang. Jeg spurgte mig selv. Hvor er jeg, hvad er dette, hvilket Herrens Aar lever vi i? Efter Kalenderen var det Juli 1901, men at regne efter andre Byers Status, vel snarere det Herrens Aar 2000. —

„Ikke mindre interessant var den kommunale Restaurant, som denne Sundhedsinspektør havde lavet. . . Ting, som Iskager og lign. Luksuspiser sælges til vanlige Priser til Fordel for den fri Badeanstalt. Men Mælk, — og en Mælk, som ingen Millionær kan faa bedre — koster kun ca. 5 Øre Glasset, den bedste Kaffe ligeledes. . . Naar de smaa Avisdreng har gjort deres Arbejde og har tjent nogle Ører, kommer de over til Øen, med et Par gamle Bukser i Haanden, klæder sig af i Skurene og tilbringer en Timestid i Vandet. Hvor den stærkeste Strøm gaar, ligger Mænd i Redningsbaaden for at vaage over de smaa Avisdreng. Naar da Timen

er gaaet med Svømming og Leg, møder Drengene ved den kommunale Restaurant og faar for deres smaa Skillinger saa meget, de kan spise. „De ved“, sagde Doktoren, „at en Hund, som ikke kan tale, logrer med Halsen for at vise sin Herre, hvor meget den holder af ham. Saaledes er det ogsaa med Drengene. Naar jeg om Aftenen kommer forbi, hvor de sidder, rene og vel til Pas efter Badet, nydende deres Hvdebrød og Kaffe, ser de op paa mig og viser Tænder. Dette er Belønningen for mit Arbejde, og denne er jeg tilfreds med.“

Magasin du Nord.

Dampvæveri,
Gardin- og Møbelstoffabrik.

Hver Onsdag sælges Rester af alle Varesorter samt afskaarne mindre Maal af Parti varer under almindelig Pris.

Alt er mærket med Maal og Pris.

Ved disse billige Onsdags-Salg er altid Lejlighed til fordelagtige Indkøb, saavel af Fabrikvarer med Vævefejl, som af andre kurrante Manufakturvarer.

Etablissementet lukkes Kl. 6.

Vejviser

for
kvindelig Handel,
Industri og Haandgerning.

Brøderihandlere:

K. Konst. Hansen & J. Bindsøll, Frederiksberggade 24. Forretningen er lukket. Slutningsudsalg fra 15. til 30. Septbr.

Dame- og Børnelinned:

Sct. Stefans Haandgerningsforening, Gentoftegade 12, 1. Nørrebro (L). Udsalget er aabent Kl. 10—3.

„Damernes Linnedmagasin“, Frederiksbergg. 12; I. S. Rigt Udvalg i fineste Arbejde og Modeller. Ingen Butiksleje. derfor Lagerpriser.

Elektroplet- og Guldsmedeforretning:

Søstrene Holm, St. Kongensgade 21, vis-a-vis Palægade.

Husholdningsartikler:

C. M. Hansen, Pilestræde 43, Specialforretning: Tændstikker.

Hjemmelavet Konfekt:

Toni Christensen, Gl. Kongevej Nr. 90 St. Telefon 2246.

Harriet Starup, Slagelsegade 7, St. Telefon 20,077.

Snedkere:

Snedkermester, Frk. Cathrine Horsbøl, Bredgade 28. T. 6030.

Sophy A. Christensen, Møbelsnedkeri, Ravnsborggade 8. Telf. 3573.

Kunstige Tænder:

Julie Dellefsen, Frederiksberggade 43, Telf. 1906. Specialist i Skønhedspleje.

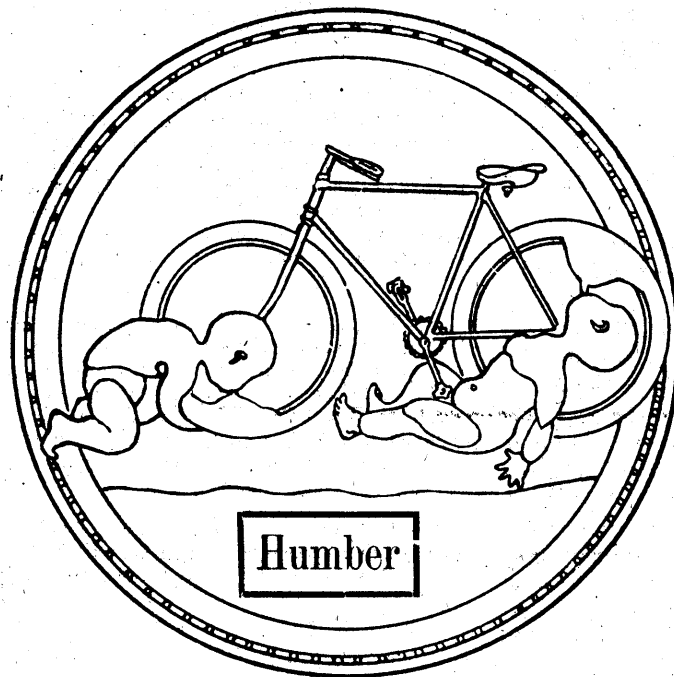
Tandlæge:

Hedda Hallager, Vesterbrogade 70.

Levring Pige-højskole og Kelle-rup. Elever modtages 9. Maj og 9. Novbr. F. Bruun. Eline Begtrup.

Ugens Møder i Dansk Kvindesamfunds Lokaler. Nørregade 33, St.

Hver Tirsdag Kl. 1—3: Dansk Kvindesamf. Husmødreforening.
Hver Søndag Kl. 9—7: Dansk Kvindesamf. Fæstetektor.
Hver Søndag Kl. 10—3: Fagskole for Linnedsyning.

Sug Kraft og Sundhed

af
Cycle-Sporten

og kør
den anerkendte gode

**HUMBER
CYKLE**

Reelt dansk Fabrikat.
Katalog sendes portofrit.

—o—
Dame-Cykler

af nyeste Konstruktion
leveres fra Kr. 157,00.

—o—
Rimelige Betalingsvilkår.
Betryggende Garanti.

Vestervoldgade 8,
København B.

Fagskolen for Linnedsyning.

Nørregade 33, St.,
uddanner Elever i Linnedsyning til Erhverv. Tr. Kl. 10—3.

Femmers Kvindeseminarium.

— Nørrebrogade 27. —

Optagelsesprøve til 1. og 2. Klasse
afholdes saavel før som efter Sommerferien.

En ny forberedende Afdeling begynder
den 1. September.

Oplysninger meddeles ved skriftlig
eller mundtlig Henvendelse til Seminariet, hvis Kontor er aabent daglig
Kl. 2—3.

J. Th. Huus. Emilie Jansen.

Larsen-Ledets Pjece

„Menneskeværd og Menneskeret“
foreligger nu heftet og faas for 35 Øre
i alle Dansk Kvindesamfunds Kredse.
I København: Nørregade 33.

Dansk Kvindesamf. Fæstetektor, Nørregade 33, St.,

anviser Husbestyrerinder, Kokke, Stue- og
Barnepiger.

Forskriv selv Deres Klæde

til Herre-, Dame- og Børnedragter. Prøver
gratis fra Hesselhuus Uldvarefabrik, Arden St.
Produkt og Garn modt. til Fabrikation.

Skolehaandgerning efter Stockholmer-Metoden.

Kursus for metodisk Uddannelse af
Lærerinder. Program udleveres i Hagerups Boghandel, Gothersgade 30,
eller i mit Hjem. Udstilling af Materiale i Skolemuseet, Stormgade 17,
fra 1ste Juli.

Fru Emmy Klöcker,

Villa Carmen, Noras Sidevej, Charlottenlund.
Træffes i Reglen 5—6. Telefon Ordurp 238.

Askov Folkehøjskole

ved Vejen Station.

Udvidet Folkehøjskoleundervisning for mandlige og kvindelige Læringer i de seks Vintermaaned Novbr.—April. Almindelig Højskoleundervisning for kvindelige Læringer alene i de tre Sommermaaned Maj—Juli. Nærmere Oplysninger gives af

Ludvig Schrøder.

Idag er udkommet:

Brev til Menneskene

af Hannah Joël.

Pris 40 Øre.

Lehmann & Stage,
Løvstræde 8.

Vore brændte og malede Arter

Bjergmekka og ekstrafine Javakaffer
sælges fra 250 Øre til 110 Øre pr. Pd.
**Neiendams brændte Java Santos
til 80 Øre pr. Pd.**
**Neiendams brændte Rio Santos
til 64 Øre pr. Pd.**
Firmaerne Neiendams Detailudsalg er i
Skindergade 36, lige for Skoubogade, og i
Adelgade 34, Hj. af Helsingørgade.

Redigeret af Kirstine Frederiksen.
Brødrene Jensens Bogtrykkeri, Falkonerallé, Kbhvn.

„God Dag Suusje! „Er Du glad for at se mig, min lille Ven?“

Barnet smilede, men saa samtidig forskrækket efter Hilda. Hun var næsten fire Aar, men var saa lille og tynd, at hun saa ud som et to-aars Barn. Da Døren var gaaet op, havde hun sendt de indtrædende et Blik fuldt af Angst, et sørgeligt Bevis paa, hvor meget ondt hun havde mødt i sin korte Levetid; men da hun genkendte Corona, strakte hun Armene ud imod hende.

„Og hvordan gaar det med Jaap og Lisbeth? Naar I bliver ved at ligge saa stille og taalmodigt, bliver I nok snart raske.“

Med Suusje paa Armen gik Corona hen og kyssede dem begge, mens Hilda, der var bleven staaende ved Døren saa beundrende paa hende. Der var noget rørende i at se den stolte, slanke Skikkelse med den strenge Profil være saa øm og omhyggelig overfor et lille Barn.

„Skal jeg virkelig ikke ud paa Gaden, naar jeg bliver rask?“ spurgte lille Jaap. Det var et Spørgsmaal, han kunde gøre tre, fire Gange efter

hinanden, snart paa den ene, snart paa den anden Maade, blot for at høre det samme beroligende Svar: „Nej, min Ven, det skal Du rigtignok ikke. Naar Du bliver rask, skal Du rejse langt bort herfra, helt ud paa Landet til en rar Bondekone, der har saa mange Køer og Faar.“

„Men tror Du, at mit Ben vil vokse ud igen?“

„Det kan det ikke, min Dreng, men derfor skal Du ikke være ked af det: vi skal give Dig et pænt Træben i Stedet og det kan Du godt lære at løbe rask med; men hvor er Tante Ida?“

„Inde ved Siden af,“ sagde Lisbeth, „i Badeværelset.“

Corona, der stadig havde Barnet paa Armen, gik ind i den anden Stue, og Hilda hørte hende sige: „God Dag, Tante Ida, hvordan staar det til?“

„Ih, Du Store! Er det Dem, Doktor! Jeg har slet ikke hørt Dem komme; hvad synes De om Børnene?“

„Jeg har ikke undersøgt dem endnu, men tilsyneladende gaar det jo godt.

Suusje begynder nu at kende mig bedre. Lige da jeg aabnede Døren, blev hun lidt forskrækket, men saa smilede hun til mig, ikke sandt, lille Skat? Men Tante, jeg maa forestille en Veninde for Dem, hun er her —

„Har De bragt nogen med? Hvor turde De dog gøre det? Tænk paa, at et uforsigtigt Ord kunde ødelægge alt for os —“

„Nej, hende kan De trygt stole paa.“

En spinkel, lille Kone med et rart, men blegt og udtæret Ansigt nærmede sig Hilda. Hun var iført en glat, sort Kjole, havde graat Haar og saa gammel ud, til Trods for, at Øjnene havde et ungdommeligt, drømmende Udtryk.

„Det er Tante Ida“, sagde Corona, efter formelt at have forestillet Frk. van Suienburg og Fru Steunenbergs, og hun er medskyldig i min Misgerning.“

„Hvad mener Du med det? Her ser aldeles ikke ud som i en Røverkule“, lo Hilda, der nu var fuldkommen beroliget.

„Og dog er det netop en saadan!

Men følg med ind i Badeværelset, der kan vi bedre tale sammen.“ Hun lukkede Døren.

„Det er ikke heidigt for de store Børn at høre det, men Tante Ida og jeg er virkelig Røvere, ikke sandt? Vi har nemlig stjalet disse tre Børn, og, hvis Folk fik Nys derom, kunde vi blive straffede, og, hvad der var det værste af det hele: Man kunde tage Børnene fra os.“

„Ja, det er sandt“, sagde Fru Steunenbergs, „derfor tør jeg heller ikke holde Pige; ingen maa høre noget om Børnene.“

„Men hvorfor ikke? Jeg forstaar ikke et Ord, skynd Dig at fortælle mig alt, Corona.“

(Fortsættes.)